

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 621/05
06.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, koga brani AB, optuženog BB koga brani AV, advokat, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ i kriv. dela iznude iz člana 180. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog AA, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.broj 15/03 od 24.1.2005. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP dana 6. septembra 2005. godine doneo je

P R E S U D U

Uvažavanjem žalbe branioca optuženog AA, samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.broj 15/03 od 24. januara 2005. godine, na osnovu člana 51., 52. i 53. Osnovnog krivičnog zakona optuženom se izriče uslovna osuda, tako što se kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci izrečena prvostepenom presudom uzima kao utvrđena kazna, i određuje, da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 3 (tri) godine ne počinio novo krivično delo.

Žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i branioca optuženog AA **SE** u ostalom delu **ODBIJAJU** kao neosnovane i prvostepena presuda u nepreinačenom delu **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom oglašen je krivim AA zbog krivičnog dela iznude iz člana 180. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, a na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP optuženi BB je oslobođen od optužbe da bi počinio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 22. OKZ.

U presudi je odlučeno, da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda, i optuženi AA je oslobođen od plaćanja paušala, i utvrđeno je, da odštetnog zahteva oštećenih nema.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Novom Sadu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, i predloženo je, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i optuženom AA izrekne stožija kazna;

- branilac optuženog AA zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje, ili pak da se ista preinači i optuženom izrekne blaža krivična

sankcija. U žalbi je dat predlog, da se optuženi i branilac obaveste o sednici veća drugostepenog suda u smislu člana 375. ZKP;

- branilac optuženog BB je dao odgovor na žalbu Javnog tužioca i predložio je, da se ista odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Republički javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. broj 758/05 od 26.4.2005. godine je predložio da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu i postupi u smislu žalbenih predloga, a da se odbija žalba branioca optuženog AA.

Vrhovni sud Srbije održao je sednicu veća u smislu člana 375. ZKP u odsustnosti uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, razmotrio je spise predmeta zajedno sa prvostepenom presudom i nakon ocene navoda i predloga iz žalbi, odgovora na žalbu, pismenog predloga Republičkog javnog tužioca i objašnjenja datih na sednici veća, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka ni povrede krivičnog zakona na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Neosnovano se žalbom Javnom tužioca prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8. ZKP, navodeći, da je prvostepeni sud u presudi prekoračio optužbu, utvrdivši, i unoseći u izreku da je optuženi AA silu i pretnju prema oštećenima primenio u okolnostima, kada se nije uverio, ko mu je pričinio štetu na vozilu oštetiivši retrovizor. Pored ovako učinjenog proširenja činjeničnog opisa, prvostepeni sud je izmenio i pravnu kvalifikaciju dela, sa krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, na krivično delo iznude iz člana 180. stav 1. KZ RS.

Po nalaženju Vrhovnog suda, u izreci i činjeničnom stanju prvostepene presude, prvostepeni sud je optuženom AA stavio na teret inkriminisani događaj kako je to dato u optužnici Javnog tužioca, ali je nakon izvedenog dokaznog postupka izreku presude upodobio utvrđenom činjeničnom stanju. Izmenjena pravna kvalifikacija dela je učinjena u pravcu blažeg krivičnog zakona, pa nije prihvatljiv stav iz žalbe Javnog tužioca, da je u konkretnom slučaju prekoračena optužba.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer po nalaženju Vrhovnog suda, presuda je jasna, razumljiva i u izreci i u obrazloženju i ista ne sadrži protivrečnosti niti druge nedostatke, koje bi je činile manjkavom u smislu citiranih zakonskih odredbi a to se odnosi i na deo izreke o postojanju protivpravne imovinske koristi, a što se osporava žalbom.

Činjenično stanje presude je pravilno i potpuno utvrđeno i u osuđujućem i u oslobađajućem delu presude, pa su neosnovane izjavljene žalbe zbog navodne manjkavosti utvrđenog činjeničnog stanja.

Pravilno je prvostepeni sud utvrdio, da je optuženi AA zaustavivši svoje vozilo upotrebio silu i ozbiljnu pretnju prema licima u putničkom automobilu "___" u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi prinudivši ih da mu predaju novac, navodeći, da su mu pričinili štetu oštetiivši retrovizor na njegovom vozilu u ranijem toku vožnje. S tim u vezi, neosnovano se ističe u žalbi Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, da je o navodnom oštećenju retrovizora govorio samo optuženi u svojoj odbrani, jer su saslušani svedoci oštećenih već u istrazi dana 18.11.2002. godine i to VV i GG izjavili, da je optuženi u napadu na njih spominjao, da su mu zakačili i otkinuli retrovizor.

Pravilno je utvrđeno da u odnosu na optuženog BB nisu izvedeni takvi dokazi, koji bi potvrdili, da je ovaj optuženi kritičnom prilikom izvršio krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, jer je i po mišljenju ovoga suda, uloga pomenutog optuženog bila u toj meri mala, da se ne može izvesti zaključak ni da bi učestvovao u primeni sile ili pretnje prema oštećenima, nije ih prinudio na predaju novca, jedino se nalazio kritičnom prilikom u društvu sa optuženim AA kao suvozač u njegovom vozilu. U odnosu na optuženog BB pravilno su primenjene odredbe člana 355. tačka 3. ZKP i neosnovan je stav iz žalbe Javnog tužioca, da je pomenuti optuženi pogrešno oslobođen

od optužbe.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjeničnog stanje prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon, kada je radnje optuženog AA pravno kvalifikovao kao krivično delo iznude iz člana 180. stav 1. KZ RS. O izvršenoj pravnoj oceni dela sud je dao razloge koje u potpunosti prihvata i ovaj sud, pa su neosnovane izjavljene žalbe zbog povrede krivičnog zakona, navodeći, u žalbi Javnog tužioca da su radnje optuženog predstavljale krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS u dogovoru sa drugim optuženim u vezi člana 22. OKZ a neosnovana je i žalba branioca optuženog da bi se u konkretnom slučaju radilo o krivičnom delu samovlašća, za koje krivično delo nije postojala odgovarajuća tužba privatnog tužioca.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi odluke o krivičnoj sankciji za optuženog AA, povodom izjavljenih žalbi Javnog tužioca i branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za izricanje krivične sankcije iz člana 41. OKZ.

Pravilno su utvrđene kao olakšavajuće okolnosti da je optuženi delimično priznao izvršenje krivičnog dela, da je mlad, protek vremena, da oštećeni nisu postavili odštetni zahtev a pravilno je ocenjena kao otežavajuća okolnost, da je optuženi osuđivan za kriv. delo iz člana 23. stav 1. Zakona o javnom redu i miru.

Imajući u vidu sve okolnosti izvršenog krivičnog dela, i konkretnu težinu istog, Vrhovni sud nalazi, da zbog krivičnog dela iznude iz člana 180. stav 1. KZ RS izrečena kazna zatvora u trajanju od šest meseci je prestroga kazna, i da ima mesta izricanju blaže krivične sankcije – uslovne osude.

Stoga, uvažavanjem žalbe branioca optuženog u vezi odluke o kazni, Vrhovni sud je izrečenu kaznu zatvora u trajanju od šest meseci uzeo kao utvrđenu kaznu, i izvršenje iste odložio na tri godine, pod uslovom, da u navedenom roku optuženi ne počinu novo krivično delo, uz primenu odredaba čl. 51, 52. i 53. OKZ.

Istovremeno, izjavljena žalba Javnog tužioca zbog odluke o kazni se ocenjuje kao neosnovana, kao i navod, da sud nije na adekvatan način cenio postojeće olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Na osnovu člana 388. i člana 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Jolan Madaras, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpavka

OK